

det var et Ønske i den danske Menighed som Helhed eller saa omtrent, at der skulde sættes et saadant Apparat i Gang, men det mærker man ikke noget til. Ja, man finder endog mange fremragende troende Mænd, der ikke ville have det, som ikke bryde sig derom. Jeg skal saaledes minde om afdøde Vilhelm Beck. Han talte i sin Tid meget kraftigt imod det, han vilde ikke have det, han havde Aandsmyndighed nok til at kunne hævde sig selv og sin Menighed uden at behøve et saadant kunstigt Apparat. Han behøvede ikke en Kirkeforfatning; han behøvede ikke de Krykker at gaa med. Men da der ikke er udtalt nogen Trang dertil, og da en saadan Trang ikke kan udtales, før man faar Menighedsraadsloven, saa kan jeg ikke for Øjeblikket tilraade at vedtage en Forfatning, hverken en Forfatning som den, der er foreslaaet her, eller en Forfatning, der i nogen Maade ligner den. Vi have jo nemlig en Forfatning; vi have en Kirkeforfatning. Lov efter Lov har opbygget en saadan, og den har været i Stand til at bære Kirkelivet frem i dette Land eller give det Plads til at udvikle sig og føre sit Liv.

Om de andre Love, som foreligge, vil jeg ligesom den foregaaende Taler med det samme udtale et Par Ord. Man kunde jo i alt Fald forhandle om disse Forslag, naar først man havde Menighedsraadsloven. Saa kunde man maaske nok naa til Enighed med Hensyn til Valg af Præster, Provster og Biskopper. Men da man nu snart skal have en Præstelønningslov, vilde det vist være rigtigt at knytte disse Ting til denne. Hvad de kirkelige Retter angaar, er det rimeligt og rigtigt, at man i en ikke alt for fjern Fremtid søger at faa ændret de gamle og forældede Forhold paa dette Omraade. Men alt maa det være paa Basis af Menighedsraadsloven, som er det eneste, der kan bære det hele frem.

Theilmann: Ærede Medlemmer af dette høje Ting ville mindes, at den Afstemning, der i Fjor fandt Sted over Fællesudvalgets Indstillinger med Hensyn til Menighedsraadsloven, delte den Gruppe, hvortil jeg hører, idet et Mindretal, det ærede 3die kongevalgte Medlem (Steffensen), sluttede sig til Mindretalsindstillingen, fordi det ærede Medlem ikke kunde gaa med til Gennemførelsen af en Menighedsraadslov, medmindre Loven udtrykkelig gav Løfte om en kommende Kirkeforfatning, medens Flertallet af Gruppens Medlemmer stemte for Fællesudvalgets Flertalsindstilling. Ihvorvel der ikke er nogen principiel Uoverens-

stemmelse mellem Mindretallet og Flertallet indenfor den Gruppe, hvortil jeg hører, idet Flertallet, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, ikke er imod en Kirkeforfatning, saa kunne vi dog ikke slutte os til Mindretallet i Kravet om en saadan Forfatning i Øjeblikket eller som Betingelse for overhovedet at være med til at gennemføre en Menighedsraadslov. Vi mene, at naar Menighedsraadsloven kommer, kan den danne Underbygningen for en kommende Kirkeforfatning, dersom Kravet om en saadan holder sig og vinder Tilslutning. Derfor ville vi gerne være med til foreløbig som det første Skridt henimod en Kirkeforfatning at yde vor Bistand til at naa et godt Resultat, til at komme til Forstaaelse om en Menighedsraadslov.

Vi føle os bestyrkede i dette vort Standpunkt ved de Erklæringer, der ere indhentedede fra Biskopperne; og som ledsage dette Lovforslag. Selv om de ikke absolut alle sammen vise Enighed i Synet paa Enkelthederne i Forslaget, gaa dog de fleste Udtalelser ud paa at anbefale en Lov om Menighedsraad. Kun en enkelt af Biskopperne stiller samtidig Krav om en Kirkeforfatning. Flertallet ønsker en Lov, der kan skabe Sognemenighederne et Organ. Som Forholdene ere nu, hvor Menighederne ikke have nogen lovfæstet Indflydelse, finde vi deres Stilling mindre betrygget. Vi anse det for naturligt og af stor Betydning, at Menighederne faa en Medbestemmelsesret, f. Eks. ved Besættelse af Præstembeder, at de faa Lejlighed til at udtale sig om, hvilken Præst de særlig kunde ønske, og at de ikke helt ere prisgivne Tilfældigheder.

Der er ogsaa andre Grunde, hvorfor vi ville være med til at fremme et Lovforslag som det her foreliggende. Vi ville nemlig gerne have en Præstelønningslov og mene, at en saadan hurtigere vil blive forelagt, naar Loven om Menighedsraad er gennemført. Vi havde hellere set, at den højtærede Minister havde forelagt Forslaget i den Skikkelse, som Fællesudvalgets Flertal havde givet det, thi i det Forslag fandtes bl. a. den Bestemmelse, at der kunde anvendes 25,000 Kr. til de daarligst lønnede Præstekald, en Bestemmelse, der i nogen Maade kunde raade Bod paa de nuværende uheldige Forhold og hjælpe ud derover indtil den Tid, da vi faa en Præstelønningslov.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Forslagets Enkeltheder; det vil der senere blive Anledning til i det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat. For ikke at komme ind paa Gentagelse af, hvad der